

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

navrhovatelů: a) **ONENESS o.p.s.**
b) **SEMANE NORD s.r.o.**
oba sídlem Rusava 296
oba zastoupení Mgr. Bc. Janem Spáčillem, LL.M., advokátem
sídlem Karolinská 654/2, Praha

proti
odpůrci: **obec Rusava**
sídlem Rusava 248
zastoupená Mgr. Hanou Körberovou, obecným zmocněncem
bytem Zálešná V 3149, Zlín

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2015 - územního plánu Rusava, v rozsahu zařazení pozemku p.č. 1788, katastrální území Rusava, mezi vymezené využití K – plochy krajinné zeleně,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – územní plán obce Rusava vydaný zastupitelstvem obce Rusava dne 23.11.2015 – se v části zařazení pozemku p.č. 1788, katastrální území Rusava, mezi vymezené využití K – plocha krajinné zeleně, ruší dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

- II. Odpůrce je povinen nahradit navrhovatelům a) a b) náklady řízení ve výši 26 456 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Bc. Jana Spáčila, LL.M., advokáta, sídlem Karolinská 654/2, Praha.
- III. Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatelé podali ke zdejšímu soudu návrh, kterým se domáhají zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2015 - územního plánu Rusava schváleného zastupitelstvem obce Rusava dne 23.11.2015, jenž nabyl účinnosti dne 15.12.2015, v rozsahu zařazení pozemku p.č. 1788, katastrální území Rusava, mezi vymezené využití K – plochy krajinné zeleně.
2. Usnesením ze dne 20.2.2019, č.j. 67 A 14/2018-50, zdejší soud s ohledem na v návrhu nesprávně označeného odpůrce – Městský úřad Bystřice pod Hostýnem – rozhodl v souladu s § 101a odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o tom, že na straně odpůrce bude v řízení pokračováno s obcí Rusava.

II. Shrnutí obsahu návrhu

3. Navrhovatelé v návrhu doručeném zdejšímu soudu v pondělí dne 17.12.2018 uvádějí, že v obci Rusava společně provozují kulturní a rekreační středisko, umístěné na pozemku p.č. 608 v katastrálním území Rusava, jehož vlastníkem je navrhovatel b). Navrhovatel a) je vlastníkem 5/6 pozemku p.č. 1788 v katastrálním území Rusava, na němž chtěli navrhovatelé vybudovat kořenovou čistírnu odpadních vod, aby zajistili ekologicky a ekonomicky udržitelné řešení odvádění odpadních vod ze střediska.
4. V souvislosti s probíhajícím řízením o dodatečném povolení stavby vodního díla „Vestavba ČOV do septiku a vsakovací drenážní systém“ pro rekreační zařízení navrhovatele a) podal navrhovatel a) žádost o územně plánovací informaci o podmínkách využití území mimo jiné na pozemku p.č. 1788 v katastrálním území Rusava. Městský úřad Bystřice pod Hostýnem dne 15.10.2018 navrhovateli a) sdělil, že umístění kořenové čistírny odpadních vod či instalace blokové čistírny odpadních vod do stávajícího septiku v ploše krajinné zeleně není v souladu s územním plánem Rusava.
5. Navrhovatelé uvádějí, že proti zařazení pozemku p.č. 1788 do plochy krajinné zeleně již v minulosti brojili jeho dřívější většinou vlastníci (sourozenci Totkovi) a podali námítky v procesu schvalování územního plánu. Navrhovatelé namítají, že jejich námítky sice formálně vypořádány byly, nicméně věcně neprávě. Věcné vypořádání námítky podle navrhovatelů zkrátilo práva vlastníků pozemku. Podrobnou argumentací navrhovatelé vytýkají odpůrci, jak předmětnou námítku vypořádal.
6. Navrhovatelé nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí o námítce, v němž dává odpůrce přednost ploše krajinné zeleně a uvádí, že není v jeho zájmu rozšiřovat zastavitelné plochy mimo zastavěné území obce. Tím odpůrce upřednostnil svůj zájem před zájmem soukromých vlastníků a porušil zásadu minimalizace zásahů do individuálních práv fyzických a právnických osob, jak byl akcentován v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2.2.2009, č.j. 2 Ao 4/2008, na který navrhovatelé v této souvislosti odkazují. Navrhovatelé poukazují též na to, že středisko, které provozují, se v obci Rusava nacházelo již v době přijetí územního plánu. Navrhovatelé

předmětný pozemek (spolu s dalšími pozemky) zakoupili v roce 2015 právě a pouze za účelem realizace stavby kořenové čistírny odpadních vod, se kterou již podle navrhovatelů obec Rusava souhlasila v roce 2012.

7. Navrhovatelé tudíž namítají porušení zásady proporcionality. Již v námitce bylo totiž uvedeno, že zařazení pozemku do lokality krajinné zeleně není vhodné s ohledem na nezbytnost vybudování kořenové čistírny odpadních vod. Odpůrce tuto skutečnost ignoroval. Podle navrhovatelů tak zamezil podnikání a provozování jiné hospodářské činnosti navrhovatelů (tu navrhovatelé odkazují na čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a nerespektoval ani § 18 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Ačkoli je kořenová čistírna odpadních vod ve smyslu právních předpisů stavbou, fakticky se jedná o biologický rybník s litorálním pásmem bohatě osazeným vodním a mokřadním rostlinstvem, proto podle navrhovatelů nepředstavuje tato stavba rozpor se zájmy obce a její umístění na předmětném pozemku se z hlediska proporcionality jeví jako vyhovující.
8. Ze shora uvedených důvodů se navrhovatelé domáhají zrušení části opatření obecné povahy. Na svém procesním postoji navrhovatelé setrvali po celou dobu řízení před zdejší soudem, i na jednání, které ve věci proběhlo, při němž jednotlivé návrhové body konkretizovali.

III. Shrnutí procesního stanoviska odpůrce

9. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu, případně odmítnutí návrhu. Poukázal přitom na letitou složitou a neřešenou situaci ohledně likvidace odpadů z budovy střediska navrhovatelů, nicméně v územním plánu nejde podle odpůrce pouze o zájmy navrhovatelů, nýbrž i jiných subjektů, a také o zájmy veřejné.

IV. Posouzení věci

10. Zdejší soud byl při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s.ř.s.).
11. Nejprve se zdejší soud zabýval přípustností návrhu a splněním dalších podmínek řízení. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelů se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jejich právech, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. To, zda jsou navrhovatelé skutečně na svých právech dotčeni, závisí na skutkových okolnostech konkrétního případu (shodně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120), jde však již o otázku věcného posouzení důvodnosti návrhu.
12. Zdejší soud je konstantně toho názoru, že potencialitu zásahu do subjektivních práv lze úspěšně dovozovat prakticky u každého vlastníka nemovitostí umístěných v území regulovaném územním plánem, neboť územní plán, případně jeho změna, tím, že mimo jiné určuje podmínky pro využití jednotlivých ploch a podmínky prostorového uspořádání, v zásadě omezuje vlastníka nemovitostí v takto určených plochách v jeho právu užívat nemovitost jiným než takto stanoveným způsobem (obdobně ostatně judikoval také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.8.2010, č.j. 4 Ao 3/2010-54); od tohoto svého konstantně zastávaného názoru nemá zdejší soud důvod se ani v nyní posuzované věci jakkoli odchýlovat.
13. Pokud jde o navrhovatele b), sice platí, že nájemce nemovitosti na území regulovaném územním plánem zásadně není aktivně procesně legitimován k návrhu podle § 101a a násl. s.ř.s. na zrušení tohoto územního plánu nebo jeho části (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120), nicméně zdejší soud u jednání ověřil, že navrhovatel b) na rozdíl od

